

“ไม่มีพวงยุ่งวุ่นวาย”

2 เธสะโลนิกา 3

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ วอชิงตัน

8 มิถุนายน 2025

เข้านี้เรามาสรุปซีรีส์สามวันอาทิตย์กัน ซึ่งเราได้อ่านจดหมายฉบับที่ 2 ของเปาโลถึงชาวเธสะโลนิกา และบทสวดท่ายนี้เชื่อมโยงสิ่งสำคัญที่เขาเขียนไว้ใน 2/3 แรกของจดหมายเข้าด้วยกัน ดังนั้น เราจะเริ่มอ่าน 5 ข้อแรกของ 2 เธสะโลนิกาบทที่ 3 กันเลย

ดังนั้น: ด้วยวลีนี้ “สำหรับเรื่องอื่นๆ...” เขาจึงเปลี่ยนไปสู่สิ่งใหม่: คำอธิษฐานสองสามข้อ ประการแรกคือคนที่ไม่มีศรัทธาในพระเยซูจะถวายเกียรติแก่พระกิตติคุณและรับมัน เช่นเดียวกับชาวเธสะโลนิกา ที่นี้ที่โรสฮิลล์ พวกเราแต่ละคนกำลังอธิษฐานเพื่อ 5 คนในขอบเขตอิทธิพลของเรา เช่น ที่ทำงาน โรงเรียน หรือในละแวกบ้านของเรา และในที่สุดแล้ว คำอธิษฐานก็คือว่าเราจะแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนเหล่านี้ได้ทั้งในคำพูดและการกระทำ และนำพวกเขามาหาพระเยซู ขอให้ข่าวประเสริฐได้รับการเคารพ คำอธิษฐานเหล่านี้มีศูนย์กลางอยู่ที่ข่าวประเสริฐ ซึ่งคล้ายกับสิ่งที่เปาโลขอคำอธิษฐานที่นี่

และประการที่สอง เขายังขอคำอธิษฐานเพื่อ “การปลดปล่อยจากคนชั่วร้ายและเลวทราม เพราะไม่ใช่ทุกคนจะมีความเชื่อ” ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับความปลดปล่อยส่วนตัวของเขามากนัก แต่เกี่ยวกับข่าวประเสริฐที่ไม่ได้ถูกพันธนาการโดยผู้ที่ต่อต้านข่าวดี ดังนั้น คำอธิษฐานทั้งสองนี้จึงเกี่ยวกับข่าวประเสริฐและการยอมรับข่าวประเสริฐในชีวิตของผู้คน

จากนั้นในข้อสาม เขากล่าวว่า “แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ...”

และไม่เพียงแต่เป็นคำกล่าวที่แท้จริงเกี่ยวกับสถานการณ์ของเขาเองเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับพวกเขาด้วย

เปาโลกำลังเตือนพวกเขาว่าพระเจ้าจะทรงสัตย์ซื่อในสถานการณ์ของพวกเขาเช่นเดียวกับสถานการณ์ของเขาเอง พวกเขาสามารถวางใจพระเจ้าในสถานการณ์ของพวกเขาได้ เช่นเดียวกับที่พระองค์วางใจในสถานการณ์ของเขา เพราะพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และอย่างที่เราเห็นในจดหมายฉบับนี้และในจดหมายฉบับแรกที่เขาเขียนถึงพวกเขา เราทราบว่าสถานการณ์ของพวกเขาที่น่ากลัวยาก จากนั้นเขาก็ให้กำลังใจพวกเขาในข้อ 4 และ 5 เกี่ยวกับการงานที่พวกเขาทำในพระเจ้าและการนำทางของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา ตอนนี้ คุณเกือบจะรู้สึกว่ามันอาจเป็นจุดจบของจดหมายแล้ว ในข้อ 5 ดูเหมือนเป็นคำอวยพร “ขอพระเจ้าทรงนำใจพวกท่านให้เข้าถึงความรักของพระเจ้าและความอดทนของพระคริสต์”

แต่แล้ว เช่นเดียวกับที่มักเกิดขึ้นในจดหมายของเขา เปาโลก็ยังคงเขียนต่อไป

และเขาก็กลับไปที่เหตุผลว่าทำไมเขาถึงเขียนจดหมายฉบับนี้ในตอนแรก

นั่นคือการพูดถึงการแบ่งแยกในคริสตจักรที่เกิดจากหลักเทววิทยาที่ผิดพลาดและพฤติกรรมที่ผิดพลาด ให้เราอ่านข้อที่เหลือของวันนี้ต่อไป ข้อ 6-18

แล้วพฤติกรรมที่ไม่ดีคืออะไร? ในข้อ 6, 11 และ 14 เราเห็นว่าบางคนในคริสตจักรที่เกียจคร้าน ก่อความวุ่นวาย และไม่ปฏิบัติตามคำสอนที่ว่าความเป็นสาวกของพระเยซูหมายความว่าอย่างไร ดูเหมือนว่ารากฐานของเรื่องนี้คือความเชื่อที่ผิด (เทววิทยาที่ไม่ดี)

ที่พวกเขามีเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู ซึ่งก็คือพระองค์จะเสด็จกลับมาในเร็วๆ นี้
นี่เป็นสาเหตุที่เปาโลย้ำกับพวกเขาในจดหมายฉบับก่อนหน้าถึงสิ่งที่เขาสอนพวกเขาเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูเมื่อพระองค์อยู่กับพวกเขา และสิ่งต่างๆ

ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา

แต่คนเหล่านี้ที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู เชื่อว่าพระองค์จะเสด็จมาในเร็วๆ นี้
ดังนั้นจึงเลือกที่จะไม่ทำงาน พวกเขาใช้ชีวิตอย่างเกียจคร้าน เป็นภาระให้ผู้อื่น

และสิ่งเหล่านี้ล้วนก่อความวุ่นวายในชีวิตของคริสตจักร

ไม่ใช่เรื่องยากที่จะจินตนาการว่าพวกเขาพยายามสอนและชักชวนผู้อื่นให้เชื่อตามพวกเขา

ซึ่งจะก่อความวุ่นวายและไร้ประโยชน์อย่างมาก

คำในข้อ 6 และ 11 ที่แปลว่า “ก่อกวน” คือคำภาษากรีกว่า “ataktos”

เปาโลใช้คำนี้ในจดหมายฉบับแรกถึงพวกเขาด้วย “Ataktos”

เป็นคำศัพท์ทางการทหารที่ใช้เรียกทหารที่ออกไปจากแถวทหาร

คำนี้ใช้ในความหมายกว้างกว่าเพื่ออ้างถึงใครหรือสิ่งใดก็ตามที่อยู่ผิดที่

และแสดงถึงความเกียจคร้านโดยตั้งใจ หรือสิ่งที่เราเรียกว่า “เกียจคร้าน” หรือ “ทำอะไรไร้สาระ”

ในข้อ 11 เขาเรียกพวกเขาว่า “คนยุ่งวุ่นวาย” ดังนั้น คนเหล่านี้จึงทำบางอย่าง แต่ไม่เกิดประโยชน์

พฤติกรรมของพวกเขา ก่อกวนและรบกวนพันธกิจของคริสตจักร

แล้วทางแก้ไขสถานการณ์นี้คืออะไร? จริงๆ แล้วมีสามสิ่ง

ทางแก้ไขสองอย่างแรกมุ่งเป้าไปที่ผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ดี

ส่วนแรกของทางแก้ไขคือการแก้ไขเทววิทยาของพวกเขาเกี่ยวกับการกลับมาของพระเยซู

ซึ่งส่งผลต่อทางแก้ไขส่วนที่สอง: ประพฤติตนเหมือนสาวกของพระเยซู

เราพบเห็นเทววิทยาที่ผิดพลาดซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่ดีอยู่เสมอ แม้กระทั่งทุกวันนี้ ตัวอย่างเช่น
คำสอนในพระคัมภีร์ที่ว่า “พระเจ้าคือความรัก”

บางคนมีเทววิทยาที่เน้นย้ำถึงพระคุณและการให้อภัยของพระเจ้าจนลืมไปว่าความจริงมีความสำคัญ
และการดำเนินชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ของเราก็มีความสำคัญเช่นกัน ดังนั้น หากจะยกตัวอย่างหนึ่ง

คุณจะพบว่าคริสเตียนมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ยอมรับได้มากในเรื่องเพศและการแต่งงาน
โดยแนวคิดคือ “พระเจ้าจะทรงอภัยให้ฉัน...พระเจ้าคือความรัก...พระเจ้าคือพระคุณทั้งหมด”

นั่นคือความเข้าใจและเทววิทยาเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่ไม่สมบูรณ์

และอีกด้านหนึ่งของเหรียญ คุณจะเห็นคริสเตียนที่เป็น เกี่ยวกับความจริง ความศักดิ์สิทธิ์

และการพิพากษาบาปที่ชอบธรรมของพระเจ้า

และพวกเขามักจะลืมไปว่าพวกเขาก็เป็นคนบาปเช่นกัน

ซึ่งได้รับการช่วยให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้า

นี่เป็นความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า ดังนั้น

ในความสุดโต่งทางเทววิทยานี้ คุณจะลงเอยด้วยคริสเตียนที่มีพฤติกรรมที่ดัดสันและเกลียดชังผู้อื่น
เพราะพวกเขาคาดหวังและเรียกร้องพฤติกรรมคริสเตียนจากคนที่ไม่รู้จักพระเยซู นั่นมันบ้ามาก

ดังนั้น เปาโลจึงต้องการให้พวกเขามีเทววิทยาที่ถูกต้องซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้อง

การใช้ชีวิตที่ถูกต้องมีรากฐานมาจากความเข้าใจที่ถูกต้องและความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า

และพระเจ้าต้องการสิ่งนี้สำหรับเราในวันนี้เช่นกัน เราต้องการให้เทววิทยาของเราถูกต้อง

ไม่ใช่แค่ในเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูเท่านั้น แต่รวมถึงเรื่องอื่นๆ ด้วย

จากนั้นจึงทำให้พฤติกรรมของเราสอดคล้องกับเทววิทยาของเรา

ไม่เพียงแต่เปาโลจะกล่าวถึงเทววิทยาของพวกเขาตลอดจดหมายฉบับนี้เท่านั้น

แต่เปาโลยังเตือนพวกเขาถึงตัวอย่างพฤติกรรมคริสเตียนที่ถูกต้องของเขาเองในข้อ 7-9 เกี่ยวกับวิธีที่เขาและสหายดำเนินชีวิตท่ามกลางพวกเขาเป็นแบบอย่างให้พวกเขาทุกคนใฝ่ฝันที่จะทำตาม พวกเขาไม่ใช่พวกยุ่งวุ่นวายที่ขี้เกียจ เขาไม่ได้โอ้อวด แต่เป็นเพียงตัวอย่างจากชีวิตของเขาและสหายที่รับใช้ของเขาเท่านั้น เขาต้องการให้พวกเขายุ่งวุ่นวายที่หลงผิดทางเทววิทยาเหล่านี้ได้รับแรงบันดาลใจจากเทววิทยาที่ถูกต้องเพื่อดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ดังนั้น นั่นคือสองส่วนแรกของวิธีแก้ปัญหาที่มุ่งเป้าไปที่พวกเขายุ่งวุ่นวาย: การแก้ไขเทววิทยาและพฤติกรรมของพวกเขา

และยังมีอีกส่วนที่สามของวิธีแก้ปัญหา ซึ่งมุ่งเป้าไปที่ผู้เชื่อที่ผิดหวังจากพฤติกรรมที่ไม่ดีของผู้อื่น พวกเขามีส่วนที่ต้องทำอย่างดี เปาโลกล่าวว่าพวกเขาควร “อยู่ห่างจากผู้เชื่อทุกคนที่เกียจคร้านและก่อความวุ่นวาย...และอย่าคบหาสมาคมกับพวกเขา” (ข้อ 6 และ 14) ผลลัพธ์ที่ต้องการคือ ผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ดีจะรู้สึก “ละอายใจ” (ข้อ 14) และด้วยเหตุนี้จึงได้รับแรงบันดาลใจให้แก้ไขพฤติกรรมของตนมากขึ้น

ข้อความสุดท้ายเกี่ยวกับการไม่คบหาสมาคมกับคนยุ่งวุ่นวายบ้านพังดูเหมือนตัดสิน/ไม่รัก ซึ่งฉันเชื่อว่าพระคัมภีร์สอนว่าเป็นหนึ่งในสิ่งที่เราอยากหลีกเลี่ยง ดังนั้น คำแนะนำของเปาโลเกี่ยวกับวิธีแยกตัวจากคนอื่น ๆ จึงยากที่เราจะเข้าใจ เพราะไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นความรักหรือความสามัคคี แต่มีสองสิ่งที่เราต้องจำเกี่ยวกับเรื่องนี้

ประการแรก ความรักไม่ใช่การอดทนต่อพฤติกรรมที่ยอมรับไม่ได้โดยไม่มีที่สิ้นสุด ความสามัคคีไม่ได้มาจากการอดทนต่อความเชื่อและพฤติกรรมที่ไม่ดีโดยไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้น การแยกตัวจึงไม่ใช่การไม่รัก หากความรักเป็นเพียงการอดทนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด พระเยซูจะไม่มีวันเดินบนพื้นโลกและกลายเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนเพียงครั้งเดียวตลอดกาล หากความรักคือการอดทน บาปและพฤติกรรมที่ไม่ดีก็จะไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับพระเจ้า พระองค์จะไม่ตัดสินมัน พระเจ้าจะแค่ “อดทน” ต่อมัน แต่พระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนั้น พระองค์ทรงรักเรามากเกินกว่าจะยอมให้เราดำเนินชีวิตในบาป ประพฤติตัวไม่ดี และเชื่อผิดๆ ต่อไป

ในทำนองเดียวกัน เราเห็นเปาโลกล่าวว่าการอยู่ร่วมกัน อดทนต่อเทววิทยาและพฤติกรรมไม่ดีที่ยอมรับไม่ได้นี้เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ มันไม่ทำให้เกิดความสามัคคี และทำลายข้อความของพระกิตติคุณ ทำลายพยานของคริสตจักรเกี่ยวกับพระคุณและความจริงของพระเยซู ดังนั้น เปาโลจึงบอกพวกเขาให้ถอยห่างจากพวกยุ่งวุ่นวายบ้านพังที่มีเทววิทยาที่ไม่ดีเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู

แต่มีคำเตือนสำหรับพวกเขาเกี่ยวกับวิธีการทำเช่นนี้ ดังนั้น ประการที่สอง เปาโลบอกพวกเขาให้มองพวกยุ่งวุ่นวายบ้านพังไม่ใช่ศัตรู แต่ให้ “ดักเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนเพื่อนผู้เชื่อด้วยกัน” (ข้อ 15) แท้จริงแล้วคือ “เหมือนพี่น้อง” ดังนั้นเมื่อเปาโลเขียนว่า “จงเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนพี่น้อง” หรือ “จงเตือนพวกเขาเหมือนกับว่าท่านเตือนผู้เชื่อด้วยกัน” เขากำลังเตือนพวกเขาว่า อย่าลืมว่าคนเหล่านี้ยังคงเป็นพี่น้องในพระคริสต์ของคุณ แม้ว่าหลักเทววิทยาของพวกเขาจะไม่สอดคล้องกันและแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ประพฤติตนเหมือนผู้ติดตามพระเยซู พวกเขาไม่ใช่ศัตรู”

บทเรียนนี้เรียนรู้ได้จากความสัมพันธ์มากมาย แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตแต่งงาน ใครก็ตามที่แต่งงานกันมา...หนึ่งวันรู้ว่าคุณต้องเตือนตัวเองเป็นระยะๆ ว่าคุณสมรสของคุณไม่ใช่ศัตรู ฉันสงสัยว่าทุกเช้าก่อนจะเริ่มต้นวันใหม่ด้วยการพูดกับตัวเองว่า “ไบรอันไม่ใช่ศัตรู ไบรอันไม่ใช่ศัตรู...” ดังนั้น พอลกำลังบอกว่า

“แม้ว่าฉันจะแนะนำให้คุณกำหนดขอบเขตกับพวกเขา แยกจากพวกเขาสักพัก...

แต่คุณก็ควรจัดการกับเรื่องนั้นในลักษณะที่พวกเขารู้ว่าพวกเขาเป็นที่รัก

และคุณต้องการให้พวกเขาอยู่ในทีมของคุณเมื่อพวกเขาจัดการกับหลักเทววิทยาและพฤติกรรมของพวกเขาได้ พวกเขาไม่ใช่ศัตรู พวกเขาก็เป็นมนุษย์เหมือนกับคุณ”

นี่คือด้าน “พระคุณ” ของความรัก พระเจ้าคือความรัก

พระเยซูคือพระเจ้าที่เสด็จมาหาเราในเนื้อหนัง

และพระกิตติคุณของยอห์นบอกเราว่าพระเยซูเสด็จมาอย่างเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง

พระคุณและความจริงเป็นสองด้านของความรัก ความจริงที่อยากจะยอมรับก็คือ

จำเป็นต้องแยกกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มนี้ออกจากกันในคริสตจักร แต่ต้องแยกกันด้วยพระคุณ

นั่นคือสิ่งที่เปาโลกำลังพูดในทั้งหมดนี้

และเราคริสเตียนในปัจจุบันจะมีอิทธิพลต่อโลกของเรามากขึ้นด้วยข่าวสารพระกิตติคุณหากเราจำทั้งสองส่วนของความรักได้ นั่นคือพระคุณและความจริง

เป็นเรื่องง่ายที่จะเน้นย้ำส่วนใดส่วนหนึ่งมากเกินไป จนเกือบลืมส่วนใดส่วนหนึ่งไป

ดังที่คาดไว้ พระเยซูเป็นแบบอย่างของส่วนที่สามนี้ พระองค์ทรงมีทางสำหรับเรา

และทรงเชิญชวนให้เราทำตามพระองค์ ตัวอย่างเช่น ในยอห์น 8

พระเยซูตรัสกับกลุ่มผู้นำศาสนาที่ต้องการขว้างหินใส่ผู้หญิงคนหนึ่งเพราะการล่วงประเวณีของเธอ

(พวกเขาไม่ได้พาผู้ชายคนนั้นมา...นั่นเป็นคำเทศนาอีกบทหนึ่ง) และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ผู้ใดไม่มีบาป จงขว้างหินทิ้งไป” พวกเขาทั้งหมดเดินจากไปโดยไม่ขว้างหินแม้แต่ก้อนเดียว

พระเยซูทรงถามเธอว่า “ใครจะเหลือที่จะประณามเธออีก” เธอกล่าวว่า “ไม่มีใคร”

และพระเยซูทรงตอบว่า “ถ้าอย่างนั้น ฉันก็จะไม่ประณามเธอเหมือนกัน” และหลายคนก็พูดว่า “ดูสิ พระเยซูทรงเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักและพระคุณ ไม่มีการประณาม ไม่มีการตัดสิน”

แต่หลายคนลืมหรือไม่รู้ว่ามีพระองค์ตรัสกับเธอว่า “จงไปและละทิ้งชีวิตแห่งบาปของเธอ”

อย่างที่พระองค์ตรัสว่า “จงละทิ้งชีวิตแห่งบาปของเธอ”

การล่วงประเวณีครั้งนี้อาจไม่ใช่แค่ครั้งเดียวสำหรับเธอ แต่อาจเป็นโสเภณี ดังนั้น

พระเยซูจึงไม่ยอมให้บาปเกิดขึ้น แต่เขาปฏิบัติกับเธอเหมือนน้องสาว –

ด้วยความรักและความเคารพ นี่คือวิธีที่เราควรรักผู้อื่นที่เราไม่เห็นตรงกัน

ดังนั้น สิ่งที่เราเห็นในข้อความนี้และตลอดทั้งจดหมายนี้ มีสองสิ่ง ประการแรก

การมีเทววิทยาที่สอดคล้องกับพระเยซูเป็นพื้นฐาน

ไม่มีใครสมบูรณ์แบบในเทววิทยาของตนเองและความเชื่อทางเทววิทยาของเรา –

และความเชื่อเหล่านั้นมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์...แต่ยังคงต้องยึดมั่นด้วยความถ่อมตน ดังนั้น

ภายในคริสตจักรของเราและภายในกายของเรา เราต้องการให้มีเทววิทยาที่สม่ำเสมอ

มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์ และมีพระเยซูเป็นศูนย์กลาง ศิษยาภิบาลและเจ้าหน้าที่ ผู้อาวุโส

มัคนายก และผู้นำคริสตจักรคนอื่นๆ เช่น

ผู้ที่สอนชั้นเรียนการเป็นสาวกหรือเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้คนในศรัทธา...

สิ่งสำคัญคือผู้คนเหล่านี้ต้องเห็นด้วยกับความเชื่อทางเทววิทยาลึกของเรา

ศิษยาภิบาล/ผู้นำคริสตจักร/มัคนายกต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาความเชื่อเหล่านี้

ความเชื่อหลักของเราอยู่ในเว็บไซต์ของเรา นิกายของเรามี "หลักคำสอนสำคัญ"
หลายประการที่ความเชื่อของคริสตจักรของเราสอดคล้องกัน
และเราให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาไว้เช่นกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เรามีศูนย์กลางทางเทววิทยาอยู่ที่พระเยซู

ประการที่สอง: เราต้องการให้พฤติกรรมของเราไหลออกมาจากหลักเทววิทยานั้น
การทำเช่นนั้นอาจหมายถึงการเสียสละความภาคภูมิใจบางส่วน
เพราะบ่อยครั้งที่พระเยซูและพระคัมภีร์เรียกร้องให้เราดำเนินชีวิตไม่ใช่แบบที่เราต้องการ
แต่เป็นส่วนหนึ่งของความหมายของการติดตามพระเยซู
เราจะทิ้งความภาคภูมิใจและความปรารถนาที่จะเป็นเจ้านายของชีวิตของเราเอง
และปล่อยให้พระองค์เป็นเจ้านายของชีวิตของเราแทน
เราปล่อยให้พระวาระของพระองค์สั่งสอนเราเกี่ยวกับความเชื่อและพฤติกรรมของเรา
นั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไป
เช่นเดียวกับที่เปาโลสอนพวกเขาให้แยกจากกันชั่วคราวซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย
แต่ความรักมักจะไม่ใช่เรื่องง่าย
ต้องใช้ความมุ่งมั่นและความเพียรพยายามตามที่เปาโลเขียนไว้ในข้อนี้
การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซู
การกระทำแห่งความรักขั้นสุดท้ายของพระองค์นั้นไม่ง่ายเลย
พระองค์ทรงรับบาปของเราและลงโทษบาปของเราในขณะที่ถูกแขวนบนไม้กางเขน
และนั่นไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อย่าแสวงหาเป็นว่าความรักเป็นเรื่องง่ายหรือเลื่อนลอย
เพราะไม่เช่นนั้นเราจะล้อเลียนความรักที่พระเยซูมีต่อเรา บางครั้งความรักนั้นทำได้ยากจริงๆ
สิ่งสำคัญคือชีวิตประจำวันของเรามีรากฐานมาจากพระเยซูและหลักเทววิทยาที่ถูกต้องซึ่งมาจากพระ
คัมภีร์ เพื่อที่ชีวิตของเราจะดูเหมือนกับพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ: เต็มไปด้วยพระคุณและความจริง
และนั่นคือการแสดงพระกิตติคุณที่น่าดึงดูดใจและมีเสน่ห์ที่จะนำผู้คนไปสู่เส้นทางสู่พระเยซู

การดำเนินชีวิตเป็นสาวกนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย คำแนะนำของเปาโลถึงพวกเขาไม่ใช่เรื่องง่าย
แต่ก็เหมือนกับพระคริสต์ ช่วยให้เราเดินอยู่บนเส้นทางของการติดตามพระเยซู ในท้ายที่สุด
นี่คือสิ่งที่เราถูกเรียกให้ทำในชีวิตนี้
เรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าพระบิดาของเราผ่านทางความเชื่อในพระเยซูพระบุตร
และได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ และเราต้องการให้คนอื่นๆ
มาพร้อมกับเราและรู้จักพระเยซูในฐานะพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน
นั่นคือพันธกิจของพระเยซู และพระองค์ไม่ใช่คนยุ่งวุ่นวาย
และพระองค์เชื้อเชิญเราให้ร่วมพันธกิจเดียวกันนี้ แต่ตามที่เปาโลกล่าวไว้ในข้อ 5
และฉันอยากจะปิดท้ายด้วยคำพูดเหล่านี้ที่ดูเหมือนว่าจะเป็นตอนจบของจดหมาย
และเมื่อพิจารณาถึงเวลาแล้ว
บางทีคุณอาจอยากให้มันเป็นตอนจบของจดหมาย...แต่คำพูดเหล่านี้ให้กำลังใจเราในการดำเนินชีวิต
เหมือนพระเยซู...พระองค์เขียนว่า
"ขอพระเจ้าทรงชี้แนะใจของคุณให้เข้าถึงความรักของพระเจ้าและความเพียรพยายามของพระคริสต์"
พระเจ้าจะทรงทำการในตัวคุณและผ่านคุณ -
พระองค์ทรงซื่อสัตย์เช่นเดียวกับที่เปาโลเขียนในข้อนี้ - ขณะที่เราใช้ชีวิตเพื่อพระองค์ทุกๆ วัน
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน